

re en kontrolleret revisionsvirksomhed. Tilsynets mulighed for indsigt i kontrollantens arbejds papirer, er en betingelse for, at tilsynet kan gennemføre en efterfølgende kontrol af kvalitetskontrollantens arbejde. Tilsynet har selv mulighed for at deltage i kontrolbesøg, hvis det i sjældne tilfælde findes fornødent, f.eks. hvis der er mistanke om, at kontrollanten ikke gør sit arbejde tilfredsstillende.

Stk. 5 oplister Revisortilsynets mulige reaktioner i de tilfælde, hvor erklæringen angiver fejl eller mangler hos den kontrollerede. Valget af reaktion afhænger naturligvis af karakteren af de fundne fejl og mangler. Tilsynets reaktionspligt gælder alene i forhold til den kontrollerede revisor eller revisionsvirksomhed. Revisortilsynet kan således ikke kræve et regnskab, der er behæftet med fejl, omgjort. Hvis Revisortilsynet derimod bliver opmærksom på kriminelle forhold, vil det skulle reagere herpå.

Stk. 6 stiller krav om, at Revisortilsynet udarbejder en årlig redegørelse, som beskriver tilsynets arbejde i det forgangne år. Redegørelsen vil i overensstemmelse med EU-henstillingen bl.a. indeholde resultaterne af kvalitetskontrollen. Resultaterne forudsættes offentliggjort i statistisk form, uden angivelse af de enkelte revisionsvirksomheder.

Til § 17

Stk. 1, fastslår, at medlemmerne af Revisortilsynet, kvalitetskontrollanterne samt andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, er undergivet samme regler om uafhængighed, som revisorer, jf. § 11. Andre, som inddrages i arbejdet med kvalitetskontrollen, kan f.eks. være medlemmer og ansatte i revisorforeningerne, som vurderer konkrete erklæringer fra kontrollanterne, jf. § 16, stk. 3, 3. pkt.

I stk. 2 er der fastsat særlige regler om tavshedspligt for de i stk. 1 omhandlede personer. Den kvalitetskontrol, der forudsættes gennemført går videre end den hidtil foreningsbaserede og er således ikke begrænset til en kontrol primært af den undersøgte revisionsvirksomheds kvalitetsstyringssystemer uden adgang til kundemateriale. Det er derfor af hensyn til den undersøgte virksomheds eller revisors økonomiske, erhvervsmæssige eller private forhold fundet nødvendigt at fastsætte særlige regler for de involverede personers tavshedspligt. Bestemmelsen vedrører medlemmerne af Revisortilsynet og den eller dem, der udfører kvalitetskontrollen, samt ansatte, medhjælpere eller enhver anden, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde, kommer til kundskab om sådanne forhold. Disse personer må ikke uden særlig lovhjemmel udlevere oplysninger,

der er omfattet af tavshedspligten, til andre private end den, der har givet oplysningen, eller den, som oplysningen er om, herunder til den, der er part i en kontrolsag. Den særlige tavshedspligt bevirker, at der ikke er krav på at få aktindsigt i disse oplysninger efter offentlighedslovens § 14, men hverken almindelige eller særlige tavshedsbestemmelser hindrer parters ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, jf. forvaltningslovens § 9, stk. 2. Der henvises til Beretning fra Folketingets Ombudsmand, FOB 1989, side 252.

Stk. 3 fastslår, at revisor fritages for tavshedspligten med hensyn til revisionsdokumenter, der anvendes i forbindelse med kvalitetskontrollen. Det betyder, at overdragelse af revisionsdokumenter til kvalitetskontrollanten samt fra kvalitetskontrollanten til Revisortilsynet ikke er et brud på tavshedspligten og derfor ikke kan resultere i straffeansvar i medfør af straffelovens § 152, der alene omfatter "uberettiget" videregivelse eller udnyttelse af fortrolige oplysninger.

Da det nye kvalitetssikringssystem indeholder bestemmelser, hvorefter der skal foretages en kvalitetskontrol, som går dybere end den nuværende foreningsbaserede kvalitetskontrol, jf. forslaget § 15, stk. 4, nr. 4, har der været behov for at undtage fra de almindelige regler om tavshedspligt.

Forslaget er på dette punkt på linie med de fleste medlemslande i EU, som har indført et kvalitetssikringssystem. I disse lande er overdragelse af revisionsdokumenter ikke omfattet af de almindelige regler om tavshedspligt.

Til § 18

Bestemmelsen viderefører med en enkelt tilføjelse gældende ret. Efter gældende ret har økonomi- og erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler for klageadgangen over afgørelser, truffet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Revisorkommissionen. Denne bemyndigelse er udnyttet til ved bekendtgørelse nr. 371 af 3. juni 1997 at fastsætte, at afgørelser truffet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i medfør af lov om statsautoriserede revisorer og lov om registrerede revisorer kan indbringes for Erhvervsankenævnet, mens afgørelser, der er truffet af Revisorkommissionen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Som en naturlig følge af, at Revisortilsynet får selvstændig kompetence, som er fastlagt under hensyn til de særlige opgaver, tilsynet skal varetage, er det foreslået, at Revisortilsynets afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Med den foreslåede formulering af bestemmelsen tilsigtes det at skabe større klarhed for brugerne af